

The Prevalence of Psychiatric Disorders in Children and Adolescents in Rasht City

*Kousha M (MD)¹- Mohammadi MR (MD)²- Roshandel rad M (Msc)¹- Khaleghi A (PhD)²- Ahmadi A (PhD)²- Yahyazadeh A (MA)³- Mehryar S (MA)³- Habibi P (Bs)⁴- Khorshidi Sh (MA)⁵

***Corresponding Address:** Research Center for Behavioral Sciences, Cognitive and Addictive Exploration, Department of Psychiatry, Faculty of Medicine, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran.

Email: m-kousha@gums.ac.ir

Received: 22/Jan/2019 Revised: 11/Mar/2019 Accepted: 22/Apr/2019

Abstract

Introduction: psychiatric disorders in children and adolescents are very important. To understand more of etiology, diagnosis and treatment as well as prevention, the first step is epidemiological studies.

Objective: To evaluate the prevalence of psychiatric disorders in children and adolescents aged 6 to 18 years in Rasht city and suburbs and the relation between the presence of a mental disorder and demographic characteristics of the children and the families.

Materials and Methods: This study is a cross-sectional analytical study conducted in Rasht city and suburbs. The statistical population includes 147653 children and adolescents aged 6 to 18 years in Rasht and suburbs. We selected 1024 children and adolescents aged 6-18 years by multistage cluster random sampling method from urban and rural parts of Rasht. The clinical psychologists completed the Persian version of Kiddie-SADS-Present and Lifetime Version (K-SADS-PL). Data were analyzed by SPSS version 16 and were interpreted using descriptive statistics (mean, standard deviation) and odds ratios.

Results: The overall prevalence of psychiatric disorders in children and adolescents aged 6 to 18 years in Guilan province was 20/7% (95% confidence interval 18.33-23.29%). The most common disorder was any Anxiety disorder (14.1%). Based on the results, Separation anxiety disorder (6.6%), Generalized Anxiety (5/9%), Phobia (3/4%) and Agoraphobia (3/2%) were the most prevalent disorders in this population.

Conclusion: The high prevalence of anxiety disorders demands further consideration and treatment plans on the part of corresponding authorities.

Conflict of interest: non declared

Key words: Adolescents \ Child \ Mental Disorders.

Journal of Guilani University of Medical Sciences \ Volume 28, Issue 3, (No 111), Pages: 30-44

Please cite this article as: Kousha M, Mohammadi MR, Roshandel rad M, Khaleghi A, Ahmadi A, Yahyazadeh A, Mehryar S, Habibi P, Khorshidi Sh. The Prevalence of Psychiatric Disorders in Children and Adolescents in Rasht City. J of Guilani University of Med Sci 2019; 28(3):30-44. [Text in Persian]

1. Research Center for Behavioral Sciences, Cognitive and Addictive Exploration, Department of Psychiatry, Faculty of Medicine, Guilani University of Medical Sciences, Rasht, Iran.
2. Psychiatry and Psychology Research Center, Roozbeh hospital, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran
- 3- Department of psychology, Islamic Azad University, Rasht, Iran
- 4- Department of Psychology, University of Guilan, Rasht, Iran
- 5- Department of Psychology, Payamnur University, Rudsar, Iran

Extended Abstract

Introduction Childhood psychiatric disorders are one of the important risk factors that influence normal development and mental health in adulthood. Prevention, diagnosis and treatment of these problems are not only important for improving current adolescence performance, but also for preventing future disease. Effective service planning depends on an accurate estimate of the prevalence of the disease in the general population (1). Epidemiologic studies are the first step in determining the prevalence of psychiatric disorders in children and adolescents (2). Many studies have been done in this field in the world and our country. In 2013, Mohammadi et al, conducted a study in several provinces and found an overall prevalence of 10.55% for psychiatric disorders in the child and adolescent populations (3).

Objective: The present study aimed to evaluate the prevalence of psychiatric disorders in children and adolescents, aged 6 to 18 years, in Rasht city and suburbs and the associations between the presence of a mental disorder and demographic characteristics of the child and the family.

Materials and Methods: This cross-sectional analytical study is a part of the IRCAP study (4), conducted in Rasht and its surrounding rural areas. The population consisted of 147653 children and adolescents in Rasht and surrounding villages, out of which 74946 were boys and 72707 were girls. Children between the ages of 3 and 5 years who had lived in these areas for at least one year, could participate in the study. People with severe medical conditions were excluded from the study. 1024 Children and adolescents were selected based on multistage cluster sampling. Initially, the blocks were randomly selected on the basis of postcode by the provincial post office. From each, 1 case was selected, of which 3 cases were of 3 different age groups. If the chosen postcode was not present, the next day or at the next meeting, psychologists would refer to the same postcode again.

If the enrolled person was excluded (due to non-cooperation or unavailability), another person from the same cluster with the desired age-sex profile was included in the adjacent plaque. Data were supplemented by 4 clinical psychologists who were divided into two groups of two. The interviews were held in the homes of the participants. The Persian version of Kiddie-Sads-Present and Lifetime Version (K-SADS-PL), which was completed within 30 to 40 minutes, was used to collect the data. All data collected included demographic information (age, sex, education level, parental education, and social status). Data were entered into SPSS 16 software and interpreted using descriptive statistics (mean, standard deviation) and odds ratio.

Results: The study involved 1024 children and adolescents. 500 (48.8%) of the participants were male and 524 (51.2%) were female. The age range of participants was 6 to 18 years. 73.5% of them lived in Rasht and 26.5% in rural areas. Parental education was high in most participants (30.1% in fathers and 36.9% in mothers). Most of the fathers were employed (98.9%) and most of the mothers were housewives (81.6%). The demographic characteristics of the participants are shown in Table 1. The prevalence of psychiatric disorders according to (KSADS-PL), was 22.2% in boys and 19.3% in girls. With a 95% confidence interval, the prevalence of psychiatric disorders was not significantly different between the two sexes ($P = 0.25$). The prevalence of the disease was different in the three age groups and the highest prevalence was in the age range of 10-14 years (23.3%). However, the difference was not statistically significant (Table 1).

Table 1: Frequency of demographic variables in children and adolescents 6 to 18 years old in Guilan province and prevalence of psychiatric disorders related to these variables

	Total	With disorder	CI (%95)	χ^2	Significant
	Frequency(Percentage)	Frequency(Percentage)			
Sex	male	500(48.8)	111(22.2)	26.05-18.75	1.334
	female	524(51.2)	101(19.3)	22.87-16.12	0.25

The Prevalence of Psychiatric Disorders in Children and Adolescents in Rasht City

(Continue the table)		Total	With disorder	CI (%95)	X ²	Significant
		Frequency(Percentage)	Frequency(Percentage)			
Age (year)	6-9	349(34.1)	68(19.5)	23.96-15.67	2.090	0.36
	10-14	339(33.1)	79(23.3)	28.08-19.11		
	15-18	336(32.8)	65(19.3)	23.91-15.48		
Location	city	753(73.5)	160(21.2)	24.31-18.48	0.515	0.48
	rural	271(26.5)	52(19.2)	24.3-19.95		
Father's education	illiterate	12(1.2)	2(16.7)	44.81-4.7	6.845	0.24
	primary	158(16.4)	32(20.3)	27.19-14.72		
	Elementary & high school	248(25.7)	63(25.4)	31.16-20.39		
	Diploma	290(30.1)	56(19.3)	24.24-15.18		
	Bachelor	199(20.6)	37(18.6)	24.57-13.8		
	Masters degree and higher	57(5.9)	7(12.3)	23.25-6.08		
	Unknown	60(5.8)	15(7)			
Mother's education	illiterate	14(1.4)	2(14.3)	39.95-4.01	9.311	0.10
	primary	151(15.1)	42(27.8)	35.44-21.28		
	Elementary & high school	236(23.6)	57(24.2)	30-19.13		
	Diploma	369(36.9)	69(18.7)	22.99-15.05		
	Bachelor	190(19)	34(17.9)	23.96-13.09		
	Masters degree and higher	41(4.1)	6(14.6)	28.44-6.88		
	Unknown	23(2.2)	2(0.9)			
Father's job	Employed in the public sector	273(28.3)	56(20.5)	25.69-16.15	0.330	0.85
	Employed in the private sector	681(70.6)	138(20.3)	23.44-17.41		
	Unemployed	11(1.1)	3(27.3)	56.56-9.74		
	Unknown	59(5.7)	15(7)			
Mother's job	Employed in the public sector	107(10.7)	15(14)	21.85-8.68	4.144	0.13
	Employed in the private sector	77(7.7)	14(18.2)	28.23-11.15		
	Unemployed	818(81.6)	181(22.1)	25.1-19.42		
	Unknown	22(2.1)	2(0.9)			
	Total	1024(100)	212(20.7)	23.29-18.33		

The odds ratio of age-related psychiatric disorders in the general population in the age group of 10 to 14 years was 1.25 with p = 0.23. According to Table 1, the

prevalence of child and adolescent's psychiatric disorders was 21.2% in Rasht and 19.2% in rural areas. The odds ratio (0.95% confidence interval) of

psychiatric disorders in the total population related to the rural areas was 0.66 with $p = 0.05$. The odds ratio of psychiatric disorders in the whole population related to education in fathers with elementary and high school education was 1.36 with $p = 0.20$. The odds ratio of psychiatric disorders in mothers with the same level of education was 0.88 with $p = 0.57$. The prevalence of child and adolescent psychiatric disorders in unemployed fathers was 27.3% and odds ratio was 1.45 ($p = 0.59$).

Conclusion: The aim of this study was to determine the prevalence of child and adolescent's psychiatric disorders in Guilan province (6-18 years old). The results showed that the prevalence of child such disorders in Guilan province was 20.7%. The prevalence of disorders was 21.2% in Rasht and 19.2% in rural areas. In the present study, the highest prevalence was related to anxiety disorders (14.1%). Most of them were related to separation anxiety disorder (6.6%), generalized anxiety (5.9%), phobia (3.4%), agoraphobia (3.2%), social phobia and

obsessive-compulsive disorder (1.9%), Post Traumatic Stress Disorder (1.5%) and Panic (0.3%). Behavioral disorders (9.4%) were ranked second in the prevalence of psychiatric disorders in children and adolescents, oppositional defiant disorder (ODD) with 6.3% and attention deficit hyperactivity disorder (ADHD) with 4.3%. Other disorders included elimination disorders (4.2%), developmental disorders (2.8%) and mood disorders (2.3%).

Determining the prevalence of psychiatric disorders and assessing the risk factors involved in them is very important in the prevention, treatment and rehabilitation of patients as well as the allocation of health services and support resources needed. In this regard, the present study can help plan appropriate interventions and preventive programs. Since a significant percentage of children and adolescents in the study area had psychiatric disorders with the rate relatively higher than in previous years, educational programs for parents and mental health services are recommended.

References

1. Ford T, Goodman R, Meltzer H. The British child and adolescent mental health survey 1999 :the prevalence of DSM-IV disorders. *J Am acad child adolesc psychiatry*. 2003;42(10):1203-11.
2. Bilenberg N, Petersen DJ, Hørder K, Gillberg C. The prevalence of child-psychiatric disorders among 8–9-year-old children in Danish mainstream schools. *Acta Psychiatr Scand*. 2005;111(1):59-67.
3. Mohammadi MR, Arman S, Dastjerdi JK, Salmanian M, Ahmadi N, Ghanizadeh A, et al. Psychological problems in Iranian adolescents: application of the self report form of strengths and difficulties questionnaire. *Iran J psychiatry*. 2013;8(4):152.
4. Mohammadi MR, Ahmadi N, Kamali K, Khaleghi A, Ahmadi A. Epidemiology of psychiatric disorders in iranian children and adolescents (IRCAP) and Its relationship with social capital, life style and parents' personality disorders: Study protocol. *Iranian Journal of Psychiatry*. 2017;12(1):66.

شیوع اختلال روانپزشکی در کودکان و نوجوانان رشت و حومه

* دکتر مریم کوشای (MD)^۱- دکتر محمدرضا محمدی (MD)^۲- محبوبه روشنبلراد (PhD)^۳- دکتر آمنه احمدی (PhD)^۴- آزاده یحیی‌زاده (MA)^۵- سجاد همیریار (MA)^۶- پژمان حبیبی (BS)^۷- شمیم خورشیدی (MA)^۸

^{*} نویسنده مسئول: مرکز تحقیقات علوم رفتاری، شناختی و اعتیاد کاوش، گروه روانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

m-kousha@gums.ac.ir

تاریخ دریافت مقاله: ۹۷/۱۱/۰۲ تاریخ ارسال جهت اصلاح: ۹۷/۱۲/۲۰ تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۲/۰۲

چکیده

مقدمه: مشکلات روانشناختی در کودکان و نوجوانان اهمیت زیادی دارد درک بیشتر سبب‌شناصی، تشخیص و درمان و همچنین، پیشگیری، گام نخست مطالعات همه‌گیرشناصی است.

هدف: تعیین شیوع اختلال روانپزشکی در کودکان و نوجوانان ۶ تا ۱۸ ساله شهر رشت و حومه و رابطه‌ی اختلال روانی و ویژگی‌های جمعیت‌شناختی کودک و پدر و مادر آنها.

مواد و روش‌ها: این مطالعه طرحی تحلیلی- مقطعی بود که در شهر رشت و نواحی روتاستی اطراف آن بود که از آنها نمونه‌ای به حجم ۱۰۲۴ نفر به روش نمونه‌گیری خوش‌آی چند مرحله‌ای انتخاب شدند.داده‌ها توسط روان‌شناسان بالینی در نسخه فارسی فهرست بازبینی کودکان برای اختلال عاطفی و اسکیزوفرنی، تشخیص کتونی و طول عمر (KSADS-PL)، وارد شدند. برای واکاوی، داده‌ها وارد نرم‌افزار SPSS ویرایش ۱۶ شده و به کمک آزمون‌های آمار توصیفی (میانگین، انحراف معیار) و نسبت شانس تفسیر شدند.

نتایج: شیوع کلی اختلال روانپزشکی در کودکان و نوجوانان ۶ تا ۱۸ ساله استان گیلان ۲۰/۷ درصد بود (با ۹۵ درصد فالصلی اطمینان درصد ۲۹/۳- ۲۲/۳). اختلال اضطرابی شایع‌ترین اختلال روانپزشکی (۱/۱ درصد) و اختلال اضطراب جدایی (۶/۶ درصد)، اضطراب فراگیر (۵۵/۹ درصد)، فوبی (۴/۴ درصد) و آگوروفوبی (۲/۳ درصد) در این جمعیت شیوع بیشتری داشت.

نتیجه‌گیری: شیوع بالای اختلالات اضطرابی نیاز به توجه بیشتر و برنامه‌های درمانی دارد.

کلید واژه‌ها: اختلالات روانی / کودکان / نوجوانان

مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان/ دوره ۲۸ شماره ۳(پی‌دی‌پی ۱۱۱)، صفحات: ۴۴-۳۰

مقدمه

مشکلات نه تنها برای بهبود ناراحتی فعلی اهمیت دارد، بلکه به بهبود کارکرد در بزرگسالی انجامیده و از دوام بیماری در نسل پس از آنها پیشگیری می‌کند. برنامه‌ریزی خدماتی مؤثر به برآورد ریزیبانه نخست از شیوع بیماری در جمعیت عمومی بستگی دارد^(۱). مطالعات اپیدمیولوژی برای بدست آوردن نرخ شیوع اختلال روانپزشکی در کودکان و نوجوانان گام اول است. گرچه به نظر می‌رسد توزیع اختلال روانپزشکی در کودکان و نوجوانان کمایش وابسته به فرهنگ باشد، با این حال تفاوت‌هایی وجود دارد. بنابراین، مطالعات شیوع در هر فرهنگی نیاز است تا خدمات روانپزشکی مؤثر و مورد نیاز آن جامعه برآورد و فراهم شود^(۲).

بر پایه آمارهای جهانی نزدیک ۲۰ تا ۲۰ درصد کودکان و نوجوانان دچار مشکل بهداشت روان هستند که آثار آن در طول عمر هم ادامه خواهد یافت. از سوی دیگر، نیازهای بهداشت روان کودکان و نوجوانان بویژه در کشورهایی که از نظر اقتصادی در رده‌ی پایین هستند، اغلب نادیده گرفته می‌شود^(۳). عوامل تهدید کننده‌ی حیات در طول عمر نزدیک ۵۰ درصد است و نیمی از آنها پیش از ۱۴ سالگی آغاز می‌شود^(۴) که بیشتر موارد هم هیچ درمانی نشده و در صورت درمان هم دیر کرد بسیار دارد^(۵).

اختلال روانپزشکی دوران کودکی از عوامل سرشنی است که بر روند رشد طبیعی و سلامت روان در بزرگسالی تأثیر می‌گذارد. پیشگیری، تشخیص به هنگام و درمان این

۱. مرکز تحقیقات علوم رفتاری، شناختی و اعتیاد کاوش، گروه روانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

۲. مرکز تحقیقات روانپزشکی و روان‌شناسی، بیمارستان روزبه، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

۳. گروه روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

۴. گروه روان‌شناسی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

۵. گروه روان‌شناسی، دانشگاه پیام نور رودسر

شهرهای غربی ایران)، شیوع کل اختلال ۲۴/۴ درصد بدست آمد. اختلال بیش فعالی-نقص توجه با ۱۱/۹ درصد، اختلال اضطراب فراگیر با ۱۱/۳ درصد، فوبی اجتماعی با ۶/۲ درصد و اختلال اضطراب جدایی با ۶/۲ درصد در دیگر اختلال‌ها شیوع بیشتری داشت(۹).

سجادی و همکاران مطالعه‌ای مروری با هدف بررسی شیوع و عوامل خطر افسردگی در نوجوانان انجام دادند. نتایج نشان داد که شیوع افسردگی در کودکان و نوجوانان با استفاده از پرسشنامه‌ی افسردگی بک ۴۳/۵۵ درصد، و مقیاس (Symptom Checklist 90) SCL-90 ۱۵/۸۷ درصد و با استفاده از پرسشنامه‌ی افسردگی کودکان ۱۳/۰۵ درصد بود(۱۰).

ضرابی و همکاران نیز در سال ۱۳۸۰، مطالعه‌ای با هدف بررسی شیوع آسیب‌شناسی روانی در دانش‌آموزان مقطع متوسطه‌ی رشت انجام دادند. شیوع کلی آسیب‌شناسی روانی در این مطالعه ۱۰/۵ بود. فراوانی نسبی هر کدام از آسیب‌های روانی عبارت بود از: افکار پارانوئیدی (۳۹/۱ درصد)، حساسیت در روابط متقابل (۱۷/۶ درصد)، پرخاشگری (۱۶/۵ درصد)، افسردگی (۱۶/۲ درصد)، اضطراب (۱۳/۳ درصد)، وسوس و اجبار (۱۱/۸ درصد)، روانپریشی (۱۱/۶ درصد)، شکایت‌های جسمی (۷/۷ درصد) و ترس بیمارگونه (۳/۲ درصد) (۱۱).

در مطالعه‌ای توسط مریکانگاز و همکاران در کودکان ۸ تا ۱۵ ساله آمریکایی (۲۰۰۱ تا ۲۰۰۴)، نتایج نشان داد که بر پایه (DSM IV) Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders، 4th Edition: DSM IV اختلال بیش فعالی نقص توجه ۶/۸، اختلال خلقی ۷/۳ درصد، اختلال سلوک ۱/۲ درصد، اختلال پانیک یا اضطراب فراگیر ۷/۰ درصد و اختلال خوردگی ۱/۰ درصد بوده است(۱۲).

مولیک و گودمن(۲۰۰۵) در مطالعه‌ای در مناطق شهری روسیایی و زاغه‌نشین بنگلادش بر کودکان ۵ تا ۱۰ ساله دریافتند که میزان اختلال وسوس اجباری بیش از مطالعات انجام شده‌ی پیشین بود، همچنین، در نواحی زاغه‌نشین مشکلات رفتاری بیشتری گزارش شد(۱۳).

مطالعات همه‌گیرشناسی و شناسایی الگوی توزیع بیماری در زمان و مکان، می‌تواند به بهبود خدمات بهداشت و روان در

مطالعات زیادی در این زمینه در داخل و خارج از کشور انجام شده است. محمدی و همکاران در سال ۲۰۱۳، در یک مطالعه در استان‌های تهران، خراسان رضوی، اصفهان، آذربایجان شرقی و فارس، شیوع کلی ۱۰/۵۵ درصد برای اختلال روانپردازی در جمعیت کودکان و نوجوانان بدست آوردند. آنها دریافتند که بیشترین شیوع مشکلات روانشناختی مربوط به مشکلات سلوک و کمترین آن، مشکلات اجتماعی بوده است. افزون بر آن دریافتند که پسران مشکلات هیجانی کمتری از دختران دارند. روی هم رفته، بین ۱۴ تا ۱۷ ساله‌ها و ۱۵ تا ۱۷ ساله‌های نوجوان یا به بیان دیگر بین دوره‌ی راهنمایی و متوسطه از نظر مشکلات روانشناختی تفاوت معنی‌دار بدست نیاوردن(۶).

علوی و همکاران در سال ۲۰۱۰، در مطالعه‌ای در شهر تهران دریافتند که فراوانی اختلالات روانشناختی در نمونه‌ی کودکان ۱۷/۹ درصد بود. بین کودکان مصاحبه شده، بیشتری شیوع تشخیصی مربوط به اختلال بیش فعالی-نقص توجه (۸/۶ درصد)، اختلال نافرمانی مقابله‌ای (۷/۳ درصد) و اختلال اضطراب جدایی (۵/۹ درصد) بود. بین اختلال روانشناختی در دو جنس تفاوت معنی‌داری از نظر آماری وجود نداشت به استثنای شب ادراری که در پسران و بی‌اشتهایی عصبی که در دختران فراوانی بیشتری داشت(۷).

محرری و همکاران در سال ۲۰۰۹، در مطالعه‌ای بر کودکان و نوجوانان ۶ تا ۱۸ ساله در مشهد، با استفاده از فرم‌های خود ارزیابی نشان دادند که ۳۴ درصد کودکان مشکلات روانپردازی دارند. در فرم‌های والد، ۶۷/۷ درصد کودکان و نوجوانان مشکلات روانشناختی داشتند. در فرم‌های خود ارزیابی اختلال سلوک ۱/۴۴ درصد، نقص در رفتار اجتماعی ۲۶/۸ درصد، مشکلات هیجانی ۱۵/۹ درصد و بیش فعالی ۵/۸ درصد بدست آمد. در فرم والد، نقص در روابط با همسالان ۷۵ درصد، مشکلات هیجانی ۶/۶ درصد، اختلال سلوک ۶/۴ درصد، نقص در رفتار اجتماعی ۵۲/۷ درصد و بیش فعالی ۳/۶ درصد بود. همچنین، در فرم والد نمره‌ی کل مشکلات در کودکان و نوجوانان ۱۴ تا ۱۸ ساله و کودکان دبستانی بالاتر بود(۸).

در مطالعه‌ی دیگری توسط دودانگی و همکاران در سال ۲۰۱۴ بر ۳۷۹ کودک و نوجوان ۶ تا ۱۸ ساله در پاوه (از

(K-SADS) گردآوری داده‌ها از نسخه فارسی-Kiddie-Sads-Present and Lifetime Version (K-SADS-PL) استفاده شد که در بازه‌ی زمانی ۳۰ تا ۴۰ دقیقه پر می‌شد در کل داده‌های گردآوری شده شامل اطلاعات دموگرافی (سن، جنس، سطح تحصیلات، تحصیلات والدین و موقعیت اجتماعی) بود. داده‌ها وارد نرمافزار SPSS ویرایش ۱۶ شده و با کمک آزمون‌های آمار توصیفی (میانگین، انحراف معیار) و نسبت شانس تفسیر شدند.

ابزار پژوهش: نسخه فارسی چک‌لیست کودکان برای اختلال عاطفی و اسکیزوفرنی، تشخیص کنونی و طول عمر (KSADS-PL)، مصاحبه‌ای نیمه ساختار یافته‌ی روانپژوهشی بر اساس معیارهای DSM IV بود که شامل پنج گروه تشخیصی است: ۱. اختلالات عاطفی شامل اختلالات افسردگی (افسردگی اساسی، دیستایمی) و مانی، هیپومانی؛ ۲. اختلال پسیکوتیک؛ ۳. اختلالات اضطرابی شامل فوبيای اجتماعی، ترس از فضای باز، فوبيای خاص، اختلال وسواسی اجباری، اختلال اضطراب جدایی، حملات وحشت‌زدگی و اختلال استرس پس از سانحه؛ ۴. اختلال رفتاری درهم‌گسیخته شامل اختلال بیشفعالی نقص توجه، اختلال سلوک، اختلال نافرمانی مقابله‌ای؛ و ۵. سوءصرف مواد، اختلالات تیک، اختلالات خوردن و اختلالات دفع (بی‌اختیاری ادرار/بی‌اختیاری مدفع) (۱۶). این مصاحبه با پرسش‌هایی درباره اطلاعات دموگرافی آغاز می‌شود. افزون بر آن، اطلاعاتی درباره شکایت فعلی و مشکلات پیشین روانپژوهشی را هم فراهم می‌کند (۱۷).

تکمیل این پرسشنامه مستلزم انجام موارد زیر است: ۱. مصاحبه مقدماتی ساختار نیافه؛ ۲. مصاحبه غربالی تشخیصی؛ ۳. فهرست وارسی تکمیل پیوست‌ها؛ ۴. ضمایم تشخیصی؛ ۵. فهرست چکیده وارسی تشخیص در طول عمر و ۶. مقایس ارزیابی کلی کودکان. این پرسشنامه نخست با هر فرد اطلاع‌دهنده به طور مستقل تکمیل می‌شود، سپس، فهرست خلاصه تشخیص در طول عمر پس از ترکیب تمامی اطلاعات و حل تناقض موجود در گزارش‌های مختلف تهیه می‌شود. اگر دلیلی بر وجود سایکوپاتولوژی فعلی یا گذشته وجود نداشته باشد، هیچ بررسی بعدی فراتر از مصاحبه غربالی اولیه

کودکان و نوجوانان با درک بیشتر علت‌ها، پیشرفت و سیر اختلال روانپژوهشی کمک کند. هدف این مطالعه بررسی شیوع اختلال روانپژوهشی در کودکان و نوجوانان مناطق شهری و روستایی شهرستان رشت بود تا بتوان با برنامه‌های مناسب گام نخست را برای کاهش این مشکلات برداشت. شناسایی دقیق مشکلات روانپژوهشی با ابزار مناسب برای فراهم سازی خدمات مؤثر و مورد نیاز جامعه گامی در جهت پیشگیری، درمان و نتوانی اختلال روانپژوهشی به شمار آورده می‌شود.

مواد و روش‌ها

این مطالعه‌ی تحلیلی مقطعی، بخشی از مطالعه‌ی Epidemiology of psychiatric disorders in iranian children and adolescents (IRCAP) بود (۱۴)، که در شهر رشت و نواحی روستایی پیرامون آن انجام شده‌است. جامعه آماری در بردارنده ۱۴۷۶۵۳ نفر از کودکان و نوجوانان شهر رشت و روستاهای اطراف بود که از این تعداد ۷۴۹۴۶ نفر پسر و ۷۲۷۰۷ نفر دختر بودند. نسبت جمعیت شهر به روستا نزدیک ۳/۶ برابر بود (۱۵). کودکان و نوجوانان ۶ تا ۱۸ ساله که دست‌کم یک سال در این مناطق زندگی کرده‌بودند می‌توانستند در مطالعه شرکت کنند. افراد مبتلا به بیماری‌های شدید طبی از مطالعه حذف شدند. ۱۰۲۴ کودک و نوجوان به روشن نمونه‌گیری خوش‌های چند مرحله‌ای انتخاب شدند. شیوه نمونه‌گیری به این صورت بود که نخست ۱۷۰ بلوک به طور تصادفی براساس کدپستی توسط اداره پست استان انتخاب شد. از هر سرخوش، ۶ مورد انتخاب شدند که از هر جنس ۳ مورد در ۳ گروه سنی مختلف (۱۰-۱۴، ۱۴-۱۵ و ۱۵-۱۸) بودند (برای اطمینان از رسیدن به نمونه‌ای با حجم مورد انتظار (۱۰۲۰)، یک بلوک بیشتر نیز در نمونه‌گیری وارد شد). در صورتی که در کد پستی انتخابی حضور نداشتند، روز پس از آن یا در نشست بعد روان‌شناسان دوباره به همان کد پستی مراجعه می‌کردند. در صورتی که فرد ثبت شده از مطالعه خارج می‌شد (به سبب همکاری نکردن یا در دسترس نبودن)، فرد دیگری از همان خوش به مشخصات سنی-جنسي مورد نظر از پلاک مجاور وارد مطالعه می‌شد. داده‌ها توسط ۸ نفر از روان‌شناسان بالینی که در ۴ گروه دو نفره حضور یافته بودند، تکمیل شد. محل گفتگو در منزل افراد شرکت کننده بود. برای

رایگان نداشتند که در آن صورت به روانپرداز کودک و نوجوان دیگری ارجاع داده می‌شد.

نتایج

در این مطالعه ۱۰۲۴ کودک و نوجوان شرکت داشتند. ۵۰۰ نفر (۴۸/۸ درصد) پسر و ۵۲۴ نفر (۵۱/۲ درصد) دختر بودند. دامنه‌ی سنی شرکت‌کننده‌ها ۶ تا ۱۸ سالگی بود. ۷۳/۵ درصد از آنها ساکن شهر رشت و ۲۶/۵ درصد در نواحی روستایی اطراف ساکن بودند. تحصیلات والدین در بیشتر شرکت‌کنندگان دیپلم بود (۳۰/۱ درصد در پدران و ۳۶/۹ درصد در مادران). بیشتر پدران شاغل در بخش‌های خصوصی یا دولتی (۹۸/۹ درصد) و بیشتر مادران (۸۱/۶ درصد) خانه‌دار بودند. مشخصات دموگرافی شرکت‌کننده‌ها در جدول ۱ نشان داده شده است. شیوع اختلالات روانپردازی بر اساس نسخه فارسی چکلیست کودکان برای اختلالات عاطفی و اسکیزوفرنی، تشخیص کنونی و طول عمر (KSADS-PL)، در پسرها ۲۲/۲ درصد و در دخترها ۱۹/۳ درصد بوده است. با فاصله‌ی اطمینان ۹۵/۰ درصد شیوع اختلالات روانپردازی در دو جنس اختلاف معنی‌دار نداشت ($P = 0/25$). شیوع بیماری در سه گروه سنی متفاوت و بیشترین شیوع مربوط به دامنه‌ی سنی ۱۰ تا ۱۴ سالگی بود (۲۳/۳ درصد). با این حال تفاوت از نظر آماری معنی‌دار نبود (جدول ۱).

جدول ۲ نتایج رگرسیون لوگستیک را در کل جمعیت نشان می‌دهد. همان‌طور که دیده می‌شود نسبت شانس اختلالات روانپردازی در کل جمعیت مرتبط با جنس (برای دختران) ۸۳/۰ درصد با $p = 0/25$ بود. نسبت شانس اختلالات روانپردازی در کل جمعیت مرتبط با سن در گروه سنی ۱۰ تا ۱۴ ساله ۱/۲۵ با $p = 0/23$ بود. بر اساس داده‌های جدول ۱ شیوع اختلالات روانپردازی کودک و نوجوان در شهر رشت ۲۱/۲ درصد و در نواحی روستایی ۱۹/۲ درصد بود. نسبت شانس (با فاصله‌ی اطمینان ۹۵/۰ درصد) اختلالات روانپردازی در کل جمعیت مرتبط با محل زندگی برای نواحی روستایی ۰/۶۶ با $p = 0/05$ بود. شیوع اختلالات روانپردازی کودک و نوجوان در پدرانی با تحصیلاتی در حد راهنمایی و دبیرستان ۲۵/۴ درصد و در مادرانی با این سطح تحصیلات ۲۴/۴ درصد

بایسته نخواهد بود. بیشتر موارد پرسشنامه از ۰ تا ۳ نمره‌گذاری می‌شوند. نمره ۰ نشانگر آن است که اطلاعات کافی نیست؛ نمره ۱ نشان می‌دهد که نشانه‌ها وجود ندارند؛ نمره ۲ معرف سطوح زیرآستانه‌ای عالیم و نمره ۳ نشان‌دهنده معیار آستانه‌ای است. موارد باقیمانده از ۰ تا ۲ نمره‌گذاری می‌شوند. ۰ بیانگر نبودن اطلاعات، ۱ نشان دهنده نداشتند عالیم و ۲ معرف وجود عالیم است. هنگامی که عالیم زیرآستانه‌ای کافی برای تشخیص اختلال وجود ندارد در موارد خاص می‌توان سوالات بیشتری پرسید. نمره‌های زیرآستانه‌ای عالیم پسیکوتیک یا خوش‌های سایر عالیم مرتبط با یک اختلال مشخص باید با توجه به نظر پزشک حاضر یا سرپرست تحقیق تکمیل شوند. غنی‌زاده و همکاران روایی نسخه‌ی فارسی این پرسشنامه را ۰/۸۱ و اعتبار درونی را با استفاده از آزمون بازآزمون ۶۹/۰ گزارش کردند. حساسیت و تشخیص نسخه فارسی KSADS-PL بالا ارزیابی شده است (۱۸). در مطالعه‌ی پلاتزیک و همکاران، ضرایب کاپا برای اختلالات عاطفی ۰/۹۳ ($p < 0/001$)، اختلالات اضطرابی ۰/۹ ($p < 0/001$)، برای اختلال بیش‌فعالی نقص توجه و اختلالات رفتاری ۰/۹۴ ($p < 0/001$) بدست آمد (۱۹). این پرسشنامه توسط روانشناس از راه مصاحبه با والدین و کودک در بازه‌ی زمانی ۳۰ تا ۴۰ دقیقه تکمیل شد. هنگامی که پرسشنامه در مورد کودکان پیش دبستانی به کار می‌رفت، مصاحبه ابتدا با والدین انجام شد ولی در مورد نوجوانان، با خود آنها آغاز شد. زمانی که میان منابع متعدد اطلاعات اختلاف وجود داشت، پرسشگر مجبور بود که از بهترین داوری بالینی خود استفاده کند.

کد اخلاق این پژوهش IR.NIMAD.REC.1395.001 است. از افراد شرکت‌کننده در طرح رضایت گرفته شد (رضایت کودکان زیر ۱۵ سال از والدین و رضایت ۱۵ تا ۱۸ ساله‌ها از والدین و نیز خود نوجوان). اطلاعات بدست آمده از کودک یا نوجوان و خانواده‌های آنها کاملاً محروم‌انه بود. اگر کودک و یا نوجوانی دارای اختلال روانپردازی تشخیص داده می‌شد، توسط روانپرداز همکار طرح بدون هزینه درمان می‌شد. مگر این که والدین گرایشی به استفاده از درمان

تحصیلات ۰/۸۸ با ۰/۵۷ p بود. شیوع اختلالات روانپزشکی کودک و نوجوان در پدران بیکار ۲۷/۳ درصد و نسبت شناسنایی با ۱/۴۵ با ۰/۵۹ p بود.

بود. نسبت شناس اختلالات روانپزشکی در کل جمعیت مرتبط با تحصیلات در پدرانی با تحصیلاتی در حد راهنمایی و دبیرستان ۱/۳۶ با ۰/۲۰ p و در مادران با این سطح

جدول ۱. فراوانی متغیرهای دموگرافیک در کودکان و نوجوانان ۶ تا ۱۸ سال استان گیلان و شیوع اختلالات روانپزشکی مرتبط با این متغیرها

جنس	پسر	تعداد(درصد)	تعداد(درصد)	كل		با اختلال	فاصله اطمینان(۹۵%)	کای دو معنی داری	۰/۲۵
				عمر (سال)	جنس				
دختر	۱۸/۷۵-۲۶/۰۵	(۲۲/۲)۱۱۱	(۴۸/۸)۵۰۰	۰/۳۳۴	۰/۲۵	۱۶/۱۲-۲۲/۸۷	(۱۹/۳)۱۰۱	(۵۱/۲)۵۲۴	۰/۲۵
	۱۵/۶۷-۲۳/۹۶	(۱۹/۵)۶۸	(۳۴/۱)۳۴۹						
	۱۹/۱۱-۲۸/۰۸	(۲۳/۳)۷۹	(۳۳/۱)۳۳۹	۰/۰۹۰	۰/۳۶	۱۵/۴۸-۲۳/۹۱	(۱۹/۳)۶۵	(۳۲/۸)۳۳۶	۰/۰۹۰
سن (سال)	۱۸/۴۸-۲۴/۳۱	(۲۱/۲)۱۶۰	(۷۳/۵)۷۵۳	۰/۰۵۱۵	۰/۰۴۸	۱۹/۹۵-۲۴/۳	(۱۹/۲)۵۲	(۲۶/۵)۲۷۱	۰/۰۵۱۵
	۴/۷-۴۴/۸۱	(۱۶/۷)۲	(۱/۲)۱۲						
	۱۴/۷۲-۲۷/۱۹	(۲۰/۳)۳۲	(۱۶/۴)۱۵۸						
رهنمایی و دبیرستان	۲۰/۳۹-۳۱/۱۶	(۲۵/۴)۶۳	(۲۵/۷)۲۴۸	۰/۰۸۴۵	۰/۰۲۴	۱۵/۱۸-۲۴/۲۴	(۱۹/۳)۵۶	(۳۰/۱)۲۹۰	۰/۰۸۴۵
	۱۳/۸-۲۴/۵۷	(۱۸/۶)۳۷	(۲۰/۶)۱۹۹						
	۶/۰۸-۲۳/۲۵	(۱۲/۳)۷	(۵/۹)۵۷						
تحصیلات پدر	(۷)۱۵	(۵/۸)۶۰	فوق لیسانس و بالاتر	۰/۰۷۱۱	۰/۰۱۰	۱۵/۰۵-۲۲/۹۹	(۱۸/۷)۶۹	(۳۶/۹)۳۶۹	۰/۰۷۱۱
	۴/۰۱-۳۹/۹۵	(۱۴/۳)۲	(۱/۴)۱۴						
	۲۱/۲۸-۳۵/۴۴	(۲۷/۸)۴۲	(۱۵/۱)۱۵۱						
رهنمایی و دبیرستان	۱۹/۱۳-۳۰	(۲۴/۲)۵۷	(۲۳/۶)۲۳۶	۰/۰۳۳۰	۰/۰۸۵	۱۵/۰۵-۲۲/۹۹	(۱۸/۷)۶۹	(۳۶/۹)۳۶۹	۰/۰۳۳۰
	۱۳/۰۹-۲۳/۹۶	(۱۷/۹)۳۴	(۱۹)۱۹۰						
	۶/۸۸-۲۸/۴۴	(۱۴/۶)۶	(۴/۱)۴۱						
تحصیلات مادر	(۰/۹)۲	(۲/۲)۲۳	فوق لیسانس و بالاتر	۰/۰۳۱۱	۰/۰۱۰	۱۳/۰۹-۲۳/۹۶	(۱۷/۹)۳۴	(۱۷/۴۱-۲۳/۴۴)	۰/۰۳۱۱
	۱۶/۱۵-۲۵/۶۹	(۲۰/۵)۵۶	(۲۸/۳)۲۷۳						
	۹/۷۴-۵۶/۵۶	(۲۷/۳)۳	(۱/۱)۱۱						
شغل پدر	(۷)۱۵	(۵/۷)۵۹	نامعلوم	۰/۰۳۳۰	۰/۰۸۵	۱۷/۰۵-۲۲/۹۹	(۱۸/۷)۶۹	(۳۶/۹)۳۶۹	۰/۰۳۳۰
	۸/۶۸-۲۱/۸۵	(۱۴)۱۵	(۱۰/۷)۱۰۷						
	۱۱/۱۵-۲۸/۲۳	(۱۸/۲)۱۴	(۷/۷)۷۷						
شغل مادر	۱۹/۴۲-۲۵/۱	(۲۲/۱)۱۸۱	(۸۱/۶)۸۱۸	۰/۰۱۴۴	۰/۰۱۳	۱۹/۴۲-۲۵/۱	(۰/۹)۲	(۲/۱)۲۲	۰/۰۱۴۴
	۱۸/۳۳-۲۳/۲۹	(۲۰/۷)۲۱۲	(۱۰۰)۱۰۲۴						
	جمع کل								

جدول ۲. نتایج رگرسیون لوگستیک در کل جمعیت مرتبط با متغیرهای جمعیت شناختی

متغیرها و طبقه‌های آنها	نسبت شانس (crude)	فاصله اطمینان (۹۵٪)	نسبت شانس (adjusted)	فاصله اطمینان (۹۵٪)	مقدار P	نسبت شانس	فاصله اطمینان (۹۵٪)	مقدار P	نسبت شانس	فاصله اطمینان (۹۵٪)	مقدار P
بیساد، ابتدایی	۱	۰/۸۳۷	۰/۸۳	۰/۲۵	۰/۶۲-۱/۱۳	۰/۲۵	۰/۶۲-۱/۱۳	۰/۲۵	۰/۸۳۷	۰/۸۳	۰/۲۵
دیگر	۱	۰/۶-۰/۹	۰/۸۳	۰/۸۳	۰/۶۲-۱/۱۳	۰/۸۳۷	۰/۸۳۷	۰/۸۳	۰/۶-۰/۹	۰/۶-۰/۹	۰/۸۳
دیگر	۱	۰/۲۵۶	۱/۱۸	۰/۲۳	۰/۸۷-۱/۸۱	۰/۲۳	۰/۸۷-۱/۸۱	۰/۲۳	۰/۲۵۶	۰/۲۵۶	۰/۲۳
دیگر	۱	۰/۹۹۱	۰/۹۱	۰/۹۷	۰/۶۸-۱/۴۵	۰/۹۷	۰/۶۸-۱/۴۵	۰/۹۷	۰/۹۹۱	۰/۹۹۱	۰/۹۷
دیگر	۱	۰/۸۸	۰/۶۶	۰/۴۸	۰/۶۲-۱/۲۵	۰/۶۶	۰/۶۲-۱/۲۵	۰/۶۶	۰/۸۸	۰/۸۸	۰/۶۶
دیگر	۱	۰/۶۰۵	۰/۴۴-۰/۹۹	۰/۶۶	۰/۶۲-۱/۲۵	۰/۶۰۵	۰/۶۲-۱/۲۵	۰/۶۰۵	۰/۶۰۵	۰/۶۰۵	۰/۶۰۵
دیگر	۱	۰/۳۶	۱/۵۸	۰/۲۰	۰/۸۵-۲/۱۸	۱/۵۸	۰/۸۵-۲/۱۸	۱/۵۸	۰/۳۶	۰/۳۶	۱/۵۸
دیگر	۱	۰/۹۶	۱/۲۲	۰/۸۶	۰/۵۹-۱/۵۴	۱/۲۲	۰/۵۹-۱/۵۴	۱/۲۲	۰/۹۶	۰/۹۶	۱/۲۲
دیگر	۱	۰/۹۱	۱/۰۸	۰/۷۳	۰/۵۴-۱/۵۳	۱/۰۸	۰/۵۴-۱/۵۳	۱/۰۸	۰/۹۱	۰/۹۱	۱/۰۸
دیگر	۱	۰/۵۶	۰/۶۹	۰/۲۰	۰/۲۳-۱/۳۴	۰/۶۹	۰/۲۳-۱/۳۴	۰/۶۹	۰/۵۶	۰/۵۶	۰/۶۹
دیگر	۱	۰/۸۸	۰/۶۶	۰/۴۸	۰/۶۲-۱/۲۵	۰/۶۶	۰/۶۲-۱/۲۵	۰/۶۶	۰/۸۸	۰/۸۸	۰/۶۶
دیگر	۱	۰/۲۰	۰/۹۲-۲/۷۴	۰/۶۶	۰/۸۵-۲/۱۸	۰/۹۲-۲/۷۴	۰/۸۵-۲/۱۸	۰/۹۲-۲/۷۴	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۹۲-۲/۷۴
دیگر	۱	۰/۹۶	۰/۶۶-۲/۲۶	۰/۸۶	۰/۵۹-۱/۵۴	۰/۶۶-۲/۲۶	۰/۵۹-۱/۵۴	۰/۶۶-۲/۲۶	۰/۹۶	۰/۹۶	۰/۶۶-۲/۲۶
دیگر	۱	۰/۹۱	۰/۵۰	۰/۷۳	۰/۵۴-۱/۵۳	۰/۵۰	۰/۵۴-۱/۵۳	۰/۵۰	۰/۹۱	۰/۹۱	۰/۵۰
دیگر	۱	۰/۵۶	۰/۲۳-۲/۱۱	۰/۶۹	۰/۲۳-۱/۳۴	۰/۲۳-۲/۱۱	۰/۲۳-۱/۳۴	۰/۲۳-۲/۱۱	۰/۵۶	۰/۵۶	۰/۲۳-۲/۱۱
دیگر	۱	۰/۸۸	۰/۶۶	۰/۴۸	۰/۶۲-۱/۲۵	۰/۶۶	۰/۶۲-۱/۲۵	۰/۶۶	۰/۸۸	۰/۸۸	۰/۶۶
دیگر	۱	۰/۲۰	۰/۹۲-۲/۷۴	۰/۶۶	۰/۸۵-۲/۱۸	۰/۹۲-۲/۷۴	۰/۸۵-۲/۱۸	۰/۹۲-۲/۷۴	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۹۲-۲/۷۴
دیگر	۱	۰/۹۶	۰/۵۰	۰/۷۳	۰/۵۹-۱/۵۴	۰/۵۰	۰/۵۹-۱/۵۴	۰/۵۰	۰/۹۶	۰/۹۶	۰/۵۰
دیگر	۱	۰/۹۱	۰/۴۸	۰/۷۳	۰/۳۶-۰/۹۹	۰/۴۸	۰/۳۶-۰/۹۹	۰/۴۸	۰/۹۱	۰/۹۱	۰/۴۸
دیگر	۱	۰/۴۷	۰/۱۲	۰/۵۷	۰/۱۹-۱/۲۰	۰/۱۲	۰/۱۹-۱/۲۰	۰/۱۲	۰/۴۷	۰/۴۷	۰/۱۲
دیگر	۱	۰/۹۸	۰/۷۷	۰/۹۳	۰/۶۹-۱/۳۹	۰/۷۷	۰/۶۹-۱/۳۹	۰/۷۷	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۷۷
دیگر	۱	۰/۴۵	۱/۵۱	۰/۵۹	۰/۳۷-۵/۶۵	۱/۵۱	۰/۳۷-۵/۶۵	۱/۵۱	۰/۴۵	۰/۴۵	۱/۵۱
دیگر	۱	۰/۳۶	۰/۱۲-۰/۴۲	۰/۴۴	۰/۶۱-۳/۰۲	۰/۱۲-۰/۴۲	۰/۶۱-۳/۰۲	۰/۱۲-۰/۴۲	۰/۳۶	۰/۳۶	۰/۱۲-۰/۴۲
دیگر	۱	۰/۷۴	۰/۸۱-۰/۸۸	۰/۰۵۶	۰/۹۸-۳/۰۸	۰/۸۱-۰/۸۸	۰/۹۸-۳/۰۸	۰/۸۱-۰/۸۸	۰/۷۴	۰/۷۴	۰/۸۱-۰/۸۸

شکل ۱ دیاگرام درصد افزایشی شیوع اختلالات روانپزشکی کودک و نوجوان در استان گیلان را نشان می‌دهد. بر اساس این شکل، بیشترین شیوع مربوط به اختلال اضطراب جدایی (درصد ۶/۶) و پس از آن اختلال نافرمانی مقابله‌ای (درصد ۳/۳) و اضطراب فراگیر (درصد ۵/۹) می‌باشد و کمترین شیوع مربوط به اختلال اوتیسم است (۰/۱).

بر اساس یافته‌های به دست آمده شیوع اختلال روانپزشکی کودک و نوجوان در استان گیلان در ۲۰/۷ درصد بود. به بیان دیگر ۲۱۲ نفر از کودکان و نوجوانان دست کم یک تشخیص روانپزشکی در آنها داده شد. روی هم رفته، اختلالات اضطرابی بیشترین شیوع را بین همه‌ی اختلالات داشت (۱۴/۱ درصد) و در این بین اختلال اضطراب جدایی رایج‌ترین آنها بود (جدول ۳).

جدول ۴ همبودی اختلالات روانپزشکی را با یکدیگر و با دیگر اختلالات روانپزشکی در کودکان و نوجوانان نشان می‌دهد.

جدول ۳. شیوه اختلالات روانپژشکی کودک و نوجوان (۱۸-۳ سال) در استان گیلان

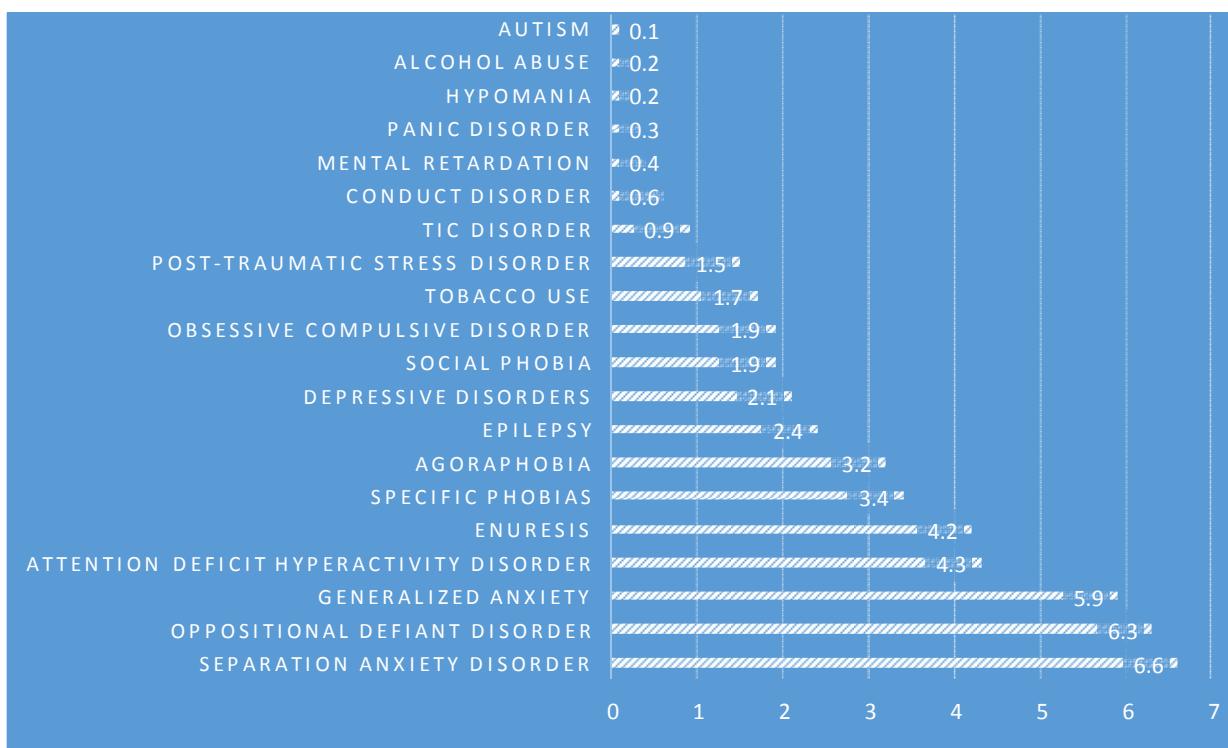
اختلالات روانپژشکی	اختلالات خلقی	تعداد(درصد)	فاصله اطمینان
اختلال افسردگی	مانیا	(۲/۱)(۲۲)	۱/۴۲-۳/۲۳
	(-) هیپومانیا	(۰/۲)(۲)	۰/۰۶-۰/۷
کل اختلالات خلقی	سایکوز	(۲/۳)(۲۴)	۱/۵۸-۳/۴۶
	اختلال پانیک	(۰/۳)(۳)	۰/۱-۰/۸
اختلالات سایکوتیک	اختلال اضطراب جدایی	(۶/۶)(۶۸)	۵/۲۷-۸/۳۳
	فویبیای اجتماعی	(۱/۹)(۱۹)	۱/۱۹-۲/۸۹
اختلالات اضطرابی	فویبیای خاص	(۳/۴)(۳۵)	۲/۴۷-۴/۷۲
	آگوروفوبیا	(۳/۲)(۳۳)	۲/۳-۴/۴۹
اختلالات رفتاری	اضطراب فراگیر	(۵/۹)(۶۰)	۴/۵۸-۷/۴۷
	اختلال وسوسی اجباری	(۱/۹)(۱۹)	۱/۱۹-۲/۹۴
اختلالات تکاملی	اختلال استرس پس از سانحه	(۱/۵)(۱۵)	۰/۹-۲/۴
	کل اختلالات اضطرابی	(۱۴/۱)(۱۴۴)	۱۲/۰۷-۱۶/۳۲
اختلالات رفتاری	اختلال بیش فعالی نقص توجه	(۴/۳)(۴۴)	۳/۲۲-۵/۷۷
	اختلال نافرمانی مقابله‌ای	(۶/۳)(۶۵)	۵/۰۱-۸/۰۱
اختلالات تکاملی	اختلال سلوک	(۰/۶)(۶)	۰/۲۷-۱/۲۸
	اختلال تیک	(۰/۹)(۹)	۰/۴۶-۱/۶۶
اختلالات رفتاری	کل اختلالات رفتاری	(۹/۴)(۹۶)	۷/۷۴-۱۱/۳۲
	اوتسیم	(۰/۱)(۱)	۰/۰۲-۰/۵۶
اختلالات تکاملی	عقب ماندگی ذهنی	(۰/۴)(۴)	۰/۱۵-۱
	صرع	(۲/۴)(۲۵)	۱/۶۶-۳/۵۸
اختلالات تکاملی	کل اختلالات تکاملی	(۲/۸)(۲۹)	۱/۹۸-۴/۰۴
	صرف تباکو	(۱/۷)(۱۷)	۱/۰۴-۲/۶۴
اختلالات رفتاری	سوء مصرف الکل	(۰/۲)(۲)	۰/۰۶-۰/۷
	بی اختیاری ادرار	(۴/۲)(۴۳)	۳/۱۳-۵/۶۱
اختلالات تکاملی	بیاختیاری مدفع	(۰/۰)	-
اختلالات دفع	کل اختلالات دفع	(۴/۲)(۴۳)	۳/۱۳-۵/۶۱
اختلالات روانپژشکی	کل اختلالات روانپژشکی	(۰/۰)(۷)(۲۱۲)	۱۸/۳۳-۲۳/۲۹

* درصد از کودکان و نوجوانانی که حداقل دارای یک اختلال روانپژشکی هستند.

جدول ۴. همبودی اختلالات روانپژشکی کودک و نوجوان در استان گیلان

اختلالات	اختلالات	اختلالات	اختلالات	اختلالات	اختلالات	اختلالات	اختلال همراه
اختلالات	اختلالات	اختلالات	اختلالات	اختلالات	اختلالات	اختلالات	اختلال اصلی
۰	(۴/۲) ۱	(۴/۲) ۱	(۵۸/۳) ۱۴	(۷۰/۸) ۱۷	۰		اختلالات خلقی
۰	۰	۰	۰	۰	۰		اختلالات سایکوتیک
(۱۳/۲) ۱۹	۰	(۶/۳) ۹	(۳۴/۷) ۵۰		۰	(۱۱/۸) ۱۷	اختلالات اضطرابی
(۱۲/۵) ۱۲	(۳/۱) ۳	(۹/۴) ۹		(۵۲/۱) ۵۰	۰	(۱۴/۶) ۱۴	اختلالات رفتاری
(۶/۹) ۲	۰		(۳۱) ۹	(۳۱) ۹	۰	(۳/۴) ۱	اختلالات تکاملی
(۱۷/۶) ۳		۰	(۱۷/۶) ۳	۰	۰	(۵/۹) ۱	اختلالات سوء مصرف مواد
(۷) ۳	(۴/۷) ۲	(۲۷/۹) ۱۲	(۴۴/۲) ۱۹	۰	۰		اختلالات دفعی

دیاگرام درصد افزایشی شیوع اختلالات روانپزشکی کودک و نوجوان در استان گیلان

اختلالات دفع (۲/۴درصد)، اختلالات تکاملی (۲/۸درصد) و اختلالات خلقي (۳/۲درصد) بود.

مقايسه‌ي نتایج اين مطالعه با نتایج مطالعه‌ي ضرائب و همكاران در سال ۱۳۸۰ نشان مى‌دهد که طی ۱۷ سال، شیوع اختلالات روانپزشکی افزایش يافته است. اگرچه در مطالعه‌ي آنها میزان ۱۰/۵ درصد شیوع اختلال نبوده و تنها آسيب‌شناسی را مطرح کرده است و همچنین، مطالعه تنها در جمعیت دانش‌آموزان مقطع متوسطه بوده است(۱۱). در مطالعه‌ي علوی و همكاران نيز در سال ۲۰۱۰، در تهران فراوانی اختلالات روانشناختی در نمونه‌ي کودکان ۶ تا ۱۱ ساله ۱۷/۹ درصد بود(۷). مايسون و همكاران(۲۰۰۴) نيز در مطالعه‌ي خود که در کودکان و نوجوانان شهر پلواتس بروزيل، دريافتند که شیوع كل اختلالات روانپزشکی کودک و نوجوان در اين شهر ۱۳/۲ درصد بود(۲۰). محوري و همكاران نيز در مطالعه‌ي خود در جمعیت کودکان و نوجوانان ۶ تا ۱۸ ساله به نرخ شیوع ۳۴ درصد رسیدند(۸). مطالعات ديگر نيز به میزان متفاوت نرخ شیوع را بدست آورند(۴). علت اين تفاوت‌ها با دليل مختلفي همچون تفاوت‌های فرهنگي در مناطق

بحث و نتيجه‌گيري

هدف اين مطالعه تعين شیوع اختلالات روانپزشکی کودک و نوجوان ۶ تا ۱۸ ساله در استان گیلان بود. نتایج نشان داد که شیوع اختلالات روانپزشکی کودک و نوجوان در استان گیلان ۲۰/۷ درصد است. همچنین، شیوع اختلالات در شهر رشت ۲۱/۲ درصد و در نواحی رostaتیا اطراف ۱۹/۲ درصد بود. در مطالعه‌ي ما، بيشترین شیوع مربوط به اختلالات اضطرابي (۱۴/۱ درصد) بود. در اين بين بيشترین فراوانی مربوط به اختلال اضطراب جدایي (۶/۶ درصد)، اضطراب فraigir (۵/۹ درصد)، فوبیا (۳/۴ درصد)، ترس از فضای باز (۳/۲ درصد)، فوبیای اجتماعی و اختلال وسواسی اجباری (۱/۹ درصد)، اختلال استرس پس از پیشامد (۱/۵ درصد) و پانیک (۰/۳ درصد) بوده است. اختلالات رفتاري (۴/۹ درصد) در رتبه‌ي دوم شیوع اختلالات روانپزشکی در گروه کودک و نوجوان در اين مطالعه قرار گرفت. اختلال نافرمانی مقابله‌اي با ۶/۳ درصد و اختلال بيش فعالی نقص توجه با ۴/۳ درصد در صدر جدول قرار دارند. ديگر اختلالات به ترتيب شیوع شامل

روانپزشکی پرداخته، اختلالات روانپزشکی کودک و نوجوان در خانوادهایی که سطح درآمد و تحصیلات پایین داشتند بیشتر از سایرین بود(۲۶). بر اساس نتایج به دست آمده، اختلالات خلقی بیشترین همبودی را با اختلالات اضطرابی (۷۰/۸درصد) و اختلالات رفتاری (۵۸/۳درصد) دارد. این نتایج همسو با مطالعه‌ی مایسون و همکاران است که دریافتند اختلالات اضطرابی بیشترین همبودی‌ها را با اختلالات روانپزشکی مثل اختلالات خلقی و مشکلات رفتاری دارد(۲۰). همبودی اختلالات خلقی با اختلالات اضطرابی بسیار رایج است، تا آنجا که بسیاری از نویسندهای این فرضیه را مطرح کردند که اختلالات اضطرابی بخشی از روند تکاملی بوده که در آن اضطراب در اوایل کودکی ظاهر شده و به دنبال آن افسردگی در بزرگسالی نمود پیدا می‌کند(۲۲). همبودی اختلالات رفتاری با اختلالات اضطرابی (۱۱/۵درصد)، اختلالات تکاملی با اختلالات رفتاری و اضطرابی (۳۱/۳درصد) و اختلالات دفع با اختلالات اضطرابی (۴۴/۲درصد) نیز در صدر جدول هستند (جدول ۴). مطالعات اجتماعی در افراد نوجوان نشان داده است که بیشترین همبودی‌ها در اختلالات رفتاری بین اختلال بیش فعالی - نقص توجه و اختلال سلوک وجود دارد که بیش آگهی بدی مثل اختلال سوءصرف مواد خواهد داشت(۲۷). همچنین، اختلالات رفتاری با اختلالات خلقی و اضطرابی همبودی زیادی دارند. هرچند که والدین و معلمان گزارش کمتری از مشکلات اضطرابی و خلقی کودکان داده و بیشتر مشکلات رفتاری را اعلام می‌کنند(۲۳). بر اساس مطالعات بردين و همکاران (۲۰۱۷) همبودی‌ها از آن جهت که گمانه تشخیص اولیه و به هنگام مشکلات هیجانی و رفتاری را در کودکان و نوجوانان افزایش می‌دهد گام اولیه برای درمان و حمایت از آنهاست(۲۸).

تعیین شیوه اختلالات روانپزشکی و بررسی عوامل خطر دخیل در آن اهمیت و جایگاه ویژه‌ای در پیشگیری، درمان و نوتوانی بیماران و همچنین تشخیص خدمات بهداشتی و منابع حمایتی مورد نیاز دارد. در این راستا مطالعه‌ی ما بنا داشت با وارسی شیوه اختلالات در جامعه‌ی کودکان و نوجوانان استان گیلان، به برنامه‌ریزی مناسب برای اقدامات مداخله‌ای و پیشگیرانه کمک کند. چون درصد چشمگیری از

مخالف، تأثیر متغیرهای دموگرافی و روش‌های مطالعه (ابزار پژوهش، نحوه ارزیابی و مقطع زمانی تحقیق) توجیه‌پذیر است. در مطالعه‌ی مایسون و همکاران نیز بیشترین شیوه اختلالات مربوط به اختلالات اضطرابی (۳۴درصد) گزارش شده‌بود(۲۰). بررسی مروری چندین مقاله که از معیارهای تشخیصی نسخه‌ی تجدید نظر شده‌ی DSMIII و DSMIV استفاده کرده‌بودند، نشان داد که شیوه اختلالات اضطرابی در کودکان زیر ۱۲ ساله از ۲/۶درصد تا ۱/۲درصد است(۲۱). در این بین، شایع‌ترین اختلال اضطرابی در این گروه سنی، اضطراب جدایی بود. به رغم تفاوت در برآورد شیوه که می‌تواند به دلیل تفاوت در روش‌شناسی یا ابزار مورد استفاده باشد، شیوه اختلالات اضطرابی در کودکان و نوجوانان ۱۵ تا ۲۰درصد بود(۲۲). در یک مطالعه‌ی ملی بر شیوه طول عمر اختلال روانپزشکی که در نوجوانان ایالات متحده انجام شد، شایع‌ترین اختلال به ترتیب شامل اختلالات اضطرابی ۹/۱درصد، رفتاری ۱/۹درصد، خلقی ۳/۱۱درصد و سوءصرف مواد بود(۲۳). محمدی و همکاران در یک مطالعه با هدف بررسی شیوه اختلالات روانپزشکی که در نوجوانان تهرانی با استفاده از ابزار غربالگری SDQ انجام شد، دریافتند که اختلال بیش فعالی - نقص توجه، اختلال نافرمانی مقابله‌ای و اختلال اضطراب جدایی از شایع‌ترین اختلالات در نوجوانان تهرانی است(۲۴).

محمدی و همکاران در مطالعه‌ی دیگر خود در سال ۲۰۱۶ که در کودکان و نوجوانان ۶ تا ۱۸ ساله در چند استان کشور انجام دادند، بالاترین میزان شیوه را در اختلال نافرمانی مقابله‌ای ۴/۵درصد و در اختلال بیش فعالی نقص توجه ۳/۹۶درصد بدست آوردند(۲۵). بر اساس داده‌های جدول ۱ که شیوه اختلالات بر اساس متغیرهای جمعیت شناختی را نشان می‌دهد، اختلاف معنی‌داری بین تحصیلات والدین و بروز اختلالات روانپزشکی در فرزندان بدست نیامد. با وجود این، نسبت شانس بروز اختلالات روانپزشکی در فرزندان با افزایش تحصیلات والدین، کاهش می‌یافتد. همچنین، نسبت شانس بروز اختلالات روانپزشکی در فرزندان دارای والدین بیکار بیشتر بود (جدول ۲). بر اساس مطالعه‌ی مروری دیگری که به بررسی اثر جایگاه اقتصادی اجتماعی در بروز اختلالات

در مرحله‌ی اول کودک یا نوجوان توسط روانشناس بالینی ارزیابی شود و در مرحله‌ی دوم نمونه‌هایی که مثبت غربال شده‌اند توسط روانپرداز کودک برای تشخیص نهایی ویزیت شوند.

سپاسگزاری و سپاسداری

این مطالعه توسط مؤسسه ملی توسعه تحقیقات علوم پزشکی؛ نیماد (شماره گرانت: ۹۴۰۹۰۶) و مرکز تحقیقات روانپردازی و روانشناسی دانشگاه علوم پزشکی تهران پشتیبانی و با کمک و همکاری معاونت پژوهشی و پشتیبانی دانشگاه علوم پزشکی گیلان و مرکز آموزشی درمانی شفا در شهر رشت انجام شده است. از همه همکارانی که در این روند به ما باری رساندند کمال تشکر و قدردانی به عمل می‌آید. نویسنده‌گان اعلام می‌دارند که هیچ‌گونه تضاد منافعی ندارند.

کودکان و نوجوانان نواحی مورد پژوهش چهار اختلالات روانپردازی بوده و این میزان نسبت به سال‌های پیش و همچنین، در جمعیت شهرنشین کمابیش بیشتر است، پیشنهاد می‌شود شرایطی ایجاد شود که والدین آگاهی لازم را در مورد عوامل خطر و زمینه‌ساز بیماری‌ها بدست آورند.

از تنگاه‌های این پژوهش آن بود که نمونه‌های انتخاب شده محدود به شهر رشت و نواحی روستایی اطراف آن می‌شد و سایر شهرستان‌های استان وارد مطالعه نشده‌بودند. لذا امکان تخمین دقیق شیوع اختلالات فراهم نبود. همچنین، برای ارزیابی، تنها از یک ابزار و به صورت تک مرحله‌ای استفاده شد. لذا پیشنهاد می‌شود برای تخمین دقیق شیوع اختلالات روانپردازی کودک و نوجوان، طرح به صورت جامع در تمام نواحی شهری و روستایی استان گیلان انجام شود. همچنین، ارزیابی در دو مرحله‌ی جداگانه انجام شود. بدین صورت که

منابع

1. Kieling C, Baker-Henningham H, Belfer M, Conti G, Ertem I, Omigodun O, et al. Child and adolescent mental health worldwide: evidence for action. *The Lancet*. 2011;378(9801):1515-25.
2. Kessler RC, Berglund P, Demler O, Jin R, Merikangas KR, Walters EE .Lifetime prevalence and age-of-onset distributions of DSM-IV disorders in the National Comorbidity Survey Replication. *Arch Gen Psychiatry*. 2005;62(6):593-602.
3. Wang PS, Berglund P, Olfson M, Pincus HA, Wells KB, Kessler RC. Failure and delay in initial treatment contact after first onset of mental disorders in the National Comorbidity Survey Replication. *Arch Gen Psychiatry*. 2005;62(6):603-13.
4. Ford T, Goodman R, Meltzer H. The British child and adolescent mental health survey :1999 the prevalence of DSM-IV disorders. *J Am Acad Child Adolesc Psychiatry*. 2003;42(10):1203-11.
5. Bilenberg N, Petersen DJ, Hørder K, Gillberg C. The prevalence of child-psychiatric disorders among 8–9-year-old children in Danish mainstream schools. *Acta Psychiatr Scand*. 2005;111(1):59-67.
6. Mohammadi MR, Arman S, Dastjerdi JK, Salmanian M, Ahmadi N, Ghanizadeh A, et al. Psychological problems in Iranian adolescents: application of the self report form of strengths and difficulties questionnaire. *Iran J Psychiatry*. 2013;8(4):152.
7. Alavi A, Mohammadi MR, Joshaghani N, Mahmoudi-Gharaei J. Frequency of psychological disorders amongst children in urban areas of Tehran. *Iran J Psychiatry*. 2005;(2):101.
8. Moharreri F, Habrani P, Heidari Yazdi A. Epidemiological Survey of Psychiatric Disorders in Children and Adolescents in Mashhad. *Journal of Fundamentals of Mental Health*. 2015;17(5):247-53.
9. Dodangi N, Ashtiani NH, Valadbeigi B. Prevalence of DSM-IV TR psychiatric disorders in children and adolescents of Paveh, a western city of Iran. *Iran Red Crescent Med J*. 2014;16(7):e16743.
10. Sajjadi H, Kamal SHM, Rafiey H, Vameghi M, Forouzan AS, Rezaei M. A systematic review of the prevalence and risk factors of depression among iranian adolescents. *Glob J Health Sci*. 2013;5(3):16.
11. Zarrabi H, Koosha M, Mohtashame Amiri Z, Kiani SA. Prevalence of psychopathology in high school students in Rasht. *J Guil Univ Med Sci*. 2001; (39-40):50-55.
12. Merikangas KR, He J-P, Brody D, Fisher PW, Bourdon K, Koretz DS. Prevalence and treatment of mental disorders among US children in the 2001–2004 NHANES. *Pediatr*. 2010;125(1):75-81.
13. Mullick MSI, Goodman R. The prevalence of psychiatric disorders among 5–10 year olds in rural, urban and slum areas in Bangladesh. *Soc Psychiatry Psychiatr Epidemiol*. 2005;40(8):663-71.
14. Mohammadi MR, Ahmadi N, Kamali K, Khaleghi A, Ahmadi A. Epidemiology of psychiatric disorders in iranian children and adolescents (IRCAP) and Its relationship with social capital, life style and parents' personality disorders: Study protocol. *Iranian Journal of Psychiatry*. 2017;12(1):66.
15. Management and Planning Organization of Guilan Province , Deputy of Statistics and Information. <http://sdi.mpopgl.ir>
16. Kaufman J, Birmaher B, Brent D, Rao U, Flynn C, Moreci P, et al. Schedule for affective disorders and schizophrenia for school-age children-present and lifetime screening (K-SADS-PL): a Diagnostic Interview for children and adolescents. *Arch Gen Psychiatry*. 1997;54(5):607-16.

- lifetime version (K-SADS-PL): initial reliability and validity data. *J Am Acad Child Adolesc Psychiatry*. 1997;36(7):980-8.
17. Kaufman J, Birmaher B, Brent D, Rao U, Ryan N. The schedule for affective disorders and schizophrenia for school-age children Pittsburgh: University of Pittsburgh Medical Center. 1996.
18. Ghanizadeh A. ADHD, bruxism and psychiatric disorders: does bruxism increase the chance of a comorbid psychiatric disorder in children with ADHD and their parents? *Sleep Breath*. 2008;12(4):375-80.
19. Polanczyk GV, Eizirik M, Aranovich V, Denardin D, da Silva TL, da Conceição TV, et al. Interrater agreement for the schedule for affective disorders and schizophrenia epidemiological version for school-age children (K-SADS-E). *Rev Bras Psiquiatr*. 2003;25(2):87-90.
20. La Maison C, Munhoz TN, Santos IS, Anselmi L, Barros FC, Matijasevich A. Prevalence and risk factors of psychiatric disorders in early adolescence: 2004 Pelotas (Brazil) birth cohort. *Soc psychiatry Psychiatr Epidemiol*. 2018;1-13.
21. Cartwright-Hatton S, McNicol K, Doubleday E. Anxiety in a neglected population: Prevalence of anxiety disorders in pre-adolescent children. *Clin psychol rev*. 2006;26(7):817-33.
22. Beesdo K, Knappe S, Pine DS. Anxiety and anxiety disorders in children and adolescents: developmental issues and implications for DSM-V. *Psychiatr Clin*. 2009;32(3):483-524.
23. Merikangas KR, He J-p, Burstein M, Swanson SA, Avenevoli S, Cui L, et al. Lifetime prevalence of mental disorders in US adolescents: results from the National Comorbidity Survey Replication-Adolescent Supplement (NCS-A). *J Am Acad Child Adolesc Psychiatry*. 2010;49(10):980-9.
24. Shahrivar Z, Mahmoodi J, Alavi A, Mohammadi MR, Tehranidoost M, Saadat S. Prevalence of psychiatric disorders amongst adolescents in Tehran. *Iran J Psychiatry*. 2008;3(3):100-4.
25. Mohammadi MR, Ahmadi N, Salmanian M, Asadian-Koohestani F, Ghanizadeh A, Alavi A, et al. Psychiatric disorders in Iranian children and adolescents. *Iran J Psychiatry*. 2016;11(2):87.
26. Reiss F. Socioeconomic inequalities and mental health problems in children and adolescents: a systematic review. *Soc sci med*. 2013;90:24-31.
27. Loeber R, Burke JD, Lahey BB, Winters A, Zera M. Oppositional defiant and conduct disorder: a review of the past 10 years, part I. *J Am Acad Child Adolesc Psychiatry*. 2000;39(12):1468-84.
28. Bordin IA, Curto BM, Murray J. Maternal recognition of child mental health problems in two Brazilian cities. *Rev Bras Psiquiatr*. 2018;40(1):63-71.